

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.316/2007/6.sz.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2007. július 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette az alábbi

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2007. május 9. napján kihirdetett 2.B.899/2006/16. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett I.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3.600 (háromezer-hatszáz) Ft
- I.r. vádlottat terhelő - bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

A megyei bíróság a rendelkező részben írt határozatával I.r. vádlottat életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt, mint többszörös visszaesőt 2 év 6 hónap fegyházra és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. II.r. vádlott bűnösségét könnyű testi sértés vétségében és garázdaság vétségében állapította meg, ezért e terhelttel szemben 35.000 Ft végösszegű pénzbüntetést szabott ki. Rendelkezett az elsőfokú bíróság a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen I.r. vádlott és védője jelentettek be fellebbezést elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében. Más jogosult nem élt a fellebbezés jogával, II.r. vádlott esetében az ítélet első fokon jogerőre emelkedett.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.214/2007. számú átiratában I.r. vádlottra nézve a tényállás kisebb helyesbítése mellett az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen megjelent védő jogorvoslatát fenntartotta.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - a Be.349.§ (1) bekezdésre

figyelemmel a fellebbezéssel érintett I.r. vádlott vonatkozásában - teljes terjedelemben felülbírált.

A felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítási eljárást az alapvető perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett s döntően megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be.351.§ (1) bekezdés értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A tényállás csak annyiban szorul helyesbítésre, hogy I.r. vádlott a késsel hasba szúrta sértettet [ítélet 5. oldal III. rész]. A szúrás helye az orvosi dokumentumok és a szakvélemény alapján egyértelmű, a köldöktáj szúróeszközös támadása hasi szúrást jelent és nem mellkasi sebést a természetes szemlélet számára is.

Az elsőfokú bíróság a lényeges bizonyítékokat számba vette s a tényállást azok okszerű mérlegelését követően a bizonyítás anyagával összhangban állapította meg. Határozata rendelkezéseit a szükséges körben megindokolta. Az indokolás csak annyiban helyesbítendő a IV. rész második bekezdésében, hogy I.r. vádlottja az ügynek. A mérlegelést támadó és felmentést célzó perorvoslat a tényállás megalapozottsága folytán eredményre nem vezethetett.

A megyei bíróság törvényesen vont következtetést I.r. vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. Az I.r. vádlott késsel, mint élet kioltására alkalmas eszközzel sebesítette meg has tájon, életveszélyes sérülést okozva a sértettet. A testi sértési szándék nyilvánvalóan egyenes, míg az életveszélyes eredmény tekintetében eshetőleges volt. Ugyanakkor a cselekmény indulati jellege, a szúrás egy rendbeli volta, a késes támadás folytatásának elmaradása miatt megalapozottan nem lehet következtetni, még eshetőleges formájú ölési szándékra sem, ezért az első fokon megállapított minősítés a törvénynek megfelel.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket nagyrészt helyesen feltárta és a törvényi rendelkezéseknek megfelelő fő- és mellékbüntetést szabott ki. A súlyosító körülmények közül viszont az elkövetéshez használt eszköz élet kioltására való alkalmassága mellőzendő, mert részben e tény képezi alapját a bűncselekmény minősítésének. A követett bírói gyakorlat szerint a késhasználata által véghezvitt életveszélyt okozó testi sértésnél az eszköz élet kioltására való alkalmassága külön nem súlyosító körülmény.

A többszörös visszaesővel szemben kiszabott, a törvényi alsó határhoz közelítő főbüntetés nagyon enyhe, ügyészi fellebbezés hiányában azonban a súlyosítási tilalom folytán súlyosítására nem kerülhetett sor. Értелеmszerűen a büntetések túl szigorúnak nem ítélték, ezért a védelmi fellebbezések az enyhítésre irányulóan sem voltak alaposak.

Az ítélet járulékos kérdésekben hozott rendelkezései a jogszabálynak megfelelnek.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét I.r. vádlott tekintetében a Be.371.§ (1) bekezdés alkalmazásával - helytálló indokai alapján is - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Debrecen, 2007. július 4.

Dr. Kardos Sándor sk.	. Hágér Tamás sk.	. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

ZÁRADÉK: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2.B.899/2006/16.számú ítélete I.r. vádlott vonatkozásában a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2007. július 4.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő